

اخلاق دینی و قرآنی در شعر فارسی

Copyright Protected

دکتر محمد رضا بختیاری
عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

اخلاق دینی و قرآنی در شعر فارسی

نگارش:

دکتر محمد رضا بختیاری

عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور ارومیه

۱۳۹۶

سرشناسه: بختیاری، محمدرضا، ۱۳۴۲
عنوان: اخلاق دینی و قرآنی در شعر فارسی
پدیدآور: محمدرضا بختیاری
مشخصات نشر: ارومیه، انتشارات میلاد سرخ، ۱۳۹۳
مشخصات ظاهری: ۲۸۷ ص
شابک: ۰-۰-۹۲۵۹۴-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: اخلاق اسلامی در ادبیات
موضوع: ادبیات و اخلاق
رده بنده کنگره: ۳۵۴۸ / ب ۳ الف ۳ ۱۳۹۳
رده بنده دیوبی: ۸/۰۰۹
شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۵۰۲۶۱

عنوان: اخلاق دینی و قرآنی در شعر فارسی
ناشر: میلاد سرخ
ویراستار: شبیوا مصطفیزاده (کارشناس ارشد و مدرس)
صفحه‌آرا: مسیحا
سال انتشار: ۱۳۹۶
نوبت چاپ: نخست ۱۰۰۰ جلد
قطع: وزیری
قیمت: ۳۴۰۰۰ ریال
آدرس نشر ارومیه: انتشارات میلاد سرخ - کدپستی (۵۷۱۴۶۱۷۹۶۴) تلفن ۰۱۰-۹۱۴۳۱۵۳۰۱۰ .۰۴۴۳۲۲۵۶۱۲۶

www.dr-bakhtiary.com
info@dr-bakhtiary.com

Copyright Protected

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲۳	سپاس
۲۵	پیشگفتار
۲۸	اخلاق در قابو سنامه
۲۸	ایمان به خدا
۳۰	پرهیز از دوستان بدکردار
۳۱	پرهیز از امیال نفسانی
۳۱	دعا در قرآن
۳۲	تمام کردن نیکی به دیگران
۳۴	وفای به عهد و پیمان
۳۴	وارد شدن در میان بندگان
۳۴	پرهیز از تنگ چشمی
۳۵	احترام به پیامبر اکرم (ص)
۳۵	پرده پوششی از گناهان دیگران
۳۵	پرهیز از نومیدی
۳۶	یاد کردن خدا
۳۷	بازگشت به خدا
۳۸	طلب بخشش و رحمت از خداوند
۴۰	استجابت دعا
۴۱	طلب آمرزش از خدا
۴۲	وفادری به سوگند
۴۲	نیکان
۴۲	تسلیم شدن در مقابل خداوند
۴۴	سخت گیری با کفار
۴۴	صبر و شکیباتی
۴۴	توجه به اصالت انسان، پرهیز از آرزوهای دست نیافتنی
۴۵	طلب دانش
۴۶	میارزه با نفس
۴۷	ارزشمند ترین کار انسان، خواندن است

۴۸	قرض دادن.....
۴۹	نماز را به پا دارید.....
۵۰	جهالت انسان.....
۵۱	نفقة دادن.....
۵۱	کسب علم و خردورزی.....
۵۱	خداؤند علیم است
۵۲	زیاده خواهی شما را به غفلت نکشاند
۵۳	مشورت در کار.....
۵۳	تریبیت نیکو
۵۴	پرهیز از بدگمان
۵۴	هشیاری
۵۵	تقوای الهی
۵۵	خداؤند برای بنده اش بهترین است
۵۶	انتظار مصیبت بزرگی است
۵۶	نعمت های خداوند بی شمار است
۵۶	انسان نیازمند خداست
۵۷	خدا را یاری کنید تا
۵۷	کم گوی و گزیده گوی چون در
۵۷	از اندرز گویان عبرت آموزید
۵۸	انسان حریص است
۵۸	انسان عجول است
۵۸	مختصران و کم مایگان
۵۹	خاموشی در تلاوت قرآن
۵۹	نظراره کنید
۶۰	از ظن دور باشید
۶۰	عهد و پیمان
۶۱	بخشنی کنید
۶۱	مبارزه با جادوی وسوسه
۶۲	اعتداں در رفتار
۶۳	اموال و فرزندان وسایل آزمایش هستند

۶۳	دنیا سایه ای بیش نیست
۶۳	دنیا بازیچه است
۶۴	دنیا متابعی اندک است
۶۴	همه مردم فانی هستند
۶۴	از صفات خداوند تبارک و تعالی
۶۵	گاهی شیطان از مردم بیزار می شود
۶۵	خداوند به بندگان نزدیک است
۶۶	وفای به عهد
۶۷	ای مردم به عهد من وفا کنید
۶۷	کسانی که دلشان چون سنگ است
۶۷	خداوند نیرنگ دروغگویان را سست می کند
۶۸	نمaz را ترک نکنید
۶۸	از بلندی آرزوها دوری کنید
۶۸	مرگ شما را درمی یابد
۶۹	پرهیزکاری
۶۹	سکوت
۶۹	دلیری
۶۹	آفرین خدا بر انسان
۷۰	کردار نیک همواره ماندگار است
۷۰	به پایان بردن کارها به عهده خداوند است
۷۱	سرنوشت انسان به امر خداست
۷۱	پامبران الهی راهنمای شدند
۷۱	درد دل خود را با خدا بگویید
۷۲	خدا از مشرکان بیزار است
۷۲	شروع کار با نام خدا
۷۳	جريان کار ما با نام خداست
۷۳	سباسگرار نعمت های الهی باشد
۷۳	حق، دروغ را باطل می کند
۷۴	کرامت انسان ها، با هم تفاوت دارد
۷۴	گروهی از انسان ها برتر از دیگران هستند

۷۴	بزرگواری انسان
۷۵	شادی و اندوه انسان از خداست
۷۵	کشتگان راه خدا، زندگانند
۷۶	گمراهان مانند چهارپایان هستند
۷۶	جهاد با کفار
۷۷	پستی مقام آدمی
۷۷	دشمن ترین دشمن انسان کیست؟
۷۸	توبه کنندگان عابدانند
۷۸	روز قیامت برانگیخته می شوید
۷۸	توصیه به داشتن اخلاق الهی
۷۹	شهوت زیرکی را از بین می برد
۸۰	شکستن دل انسان
۸۰	روزه بگیرید
۸۰	رها کردن نفس
۸۱	روش زندگی و مرگ انسان
۸۱	به فکر مرگ باشید
۸۱	همدردی با فقیران
۸۲	دوری از فخر فروشی
۸۲	توصیه به صبر
۸۲	به درگاه خداوند توجه کنید
۸۳	توکل به خدا
۸۴	هر جا روی کنید خدا آنجاست
۸۴	یار غار
۸۴	خداآنده، ما را ثابت قدم بدار
۸۵	از خدا بترس
۸۵	با آمدن قضا، دنیا تنگ می شود
۸۵	با آمدن قضا، چشم نایينا می شود
۸۶	پیکار با کافران
۸۷	قصاص در اسلام
۸۷	پدیده های طبیعی نشانه هایی برای راهنمایی بشر

۸۷	جماعت رحمت است.....
۸۸	سررشه بـلـایـیـ دـنـیـوـیـ.....
۸۹	دوستی با خدا
۸۹	پـهـیـزـ اـزـ حـذـرـ
۸۹	حریص به دنیا بـیـ بـهـرـهـ است.....
۹۰	دور اندیشی بدگمانی است
۹۰	خدا برای انسان کافی است
۹۱	حسد دشمن نیکی هـایـ اـنـسـانـ است
۹۱	دوستی شهوات
۹۱	رسیدن به کامیابی هـاـ
۹۲	به سوی حق بـیـاـیـد
۹۲	حق آشکار است
۹۲	خدا ، اندوه را از انسان دور مـیـ کـنـد
۹۳	خجالت مانع ایمان است
۹۳	اخلاقیت و مباحث دینی در آثار سعدی
۹۴	راز ماندگاری دیوان حافظ
۹۵	در ازل پـرـتوـ حـسـنـتـ زـ تـجـلـیـ دـمـ زـدـ
۹۶	عشق پـیدـاـ شـدـ وـ آـتشـ بـهـ هـمـهـ عـالـمـ زـدـ
۹۶	عقبت منزل ما وادی خاموشان است
۹۷	نکات اخلاقی در شعر حافظ
۹۸	اظهار نفرت از زهدان و ریاکاران
۹۸	توجه به دعا
۹۸	از بر بودن قرآن
۹۸	توجه به نکات دینی
۹۸	توكل بر خدا در اشعار حافظ
۱۰۰	بلند همتی در اشعار حافظ
۱۰۱	وعده الهی حق است.....
۱۰۱	پـروـینـ اـعـتـصـامـیـ وـ اـشـارـهـ بـهـ آـیـاتـ قـرـآنـیـ
۱۰۲	زهد
۱۰۳	تواضع

۱۰۳	توبه در اشعار حافظ
۱۰۳	پرهیز ریاکاری
۱۰۶	در گوشه امید
۱۰۶	بی ارزشی دنیا
۱۰۷	به دنیای پست دل نبندید
۱۰۸	به یاد مرگ بودن
۱۰۹	روز واقعه
۱۰۹	به دست آوردن توفیقات الهی
۱۱۰	غニمت دانستن فرصت ها
۱۱۱	غニمت دانستن فرصت امروز
۱۱۲	فصل بهار
۱۱۲	دم غニمت است
۱۱۳	امید رسیدن به کمال و کنار زدن موانع
۱۱۴	در هوای وصل
۱۱۴	امیدوار باشد که به محبوب خواهید رسید
۱۱۵	جایگاه مفاهیم اخلاقی در شعر معاصر
۱۱۵	اخلاق در بین شاعران معاصر
۱۱۷	نگرشی به جنبه های اخلاقی شعر در ظهور اسلام
۱۱۸	ابوا العتاهیه
۱۱۸	تاریخچه شعر اخلاقی
۱۱۹	نکات اخلاقی دیگر در شعر فارسی
۱۱۹	شرم و حیا برخاسته از دیانت است
۱۲۰	شتاب برای نماز از توصیه های قرآن است
۱۲۰	زیانمند همواره حسرت زده است
۱۲۱	دانش اندوزی
۱۲۱	روزی انسان از جانب خداست
۱۲۱	مرگ و زندگی از آن خداست
۱۲۲	آفرینش انسان با خمیر مایه گل
۱۲۲	میانه روی در کارها
۱۲۲	بهترین مردمان چه کسانی هستند؟

۱۲۳	پرهیز از تنبیلی
۱۲۳	رهایی از نفس و برگشتن به خدا
۱۲۳	روزگار زخم زننده است.....
۱۲۴	دین، پند و اندرز است.....
۱۲۴	پیشی گرفتن در بھرہ مندی از مغفرت خدا
۱۲۵	پاک و منزه بودن حضرت حق
۱۲۵	تلاش انسان همواره در پیش خدا، جزا داده خواهد شد.....
۱۲۶	بخشنده‌گی انسان سود آوری دارد.....
۱۲۷	فقر مایه سیاه رویی است
۱۲۷	توصیه به مشورت
۱۲۷	مشورت با زنان
۱۲۸	صیر کلید گشایش است.....
۱۲۹	راستگویی.....
۱۳۰	صدقه دفع بلاست
۱۳۰	آشتبی میان مردم از توصیه های مهم اخلاقی قرآن است
۱۳۰	توصیه به صلووات فرستادن بر پیامبر اکرم (ص).....
۱۳۱	پرهیز از گمان بد به خدا
۱۳۲	شتاب برای انجام فرایض دینی و بپا داشتن نماز
۱۳۲	بازگشت و توبه الهی
۱۳۳	شناخت خدا
۱۳۳	نام و یاد خدا عزیز است
۱۳۴	قاععت و داشتن عزت نفس از اخلاقیات قرآنی است
۱۳۵	نایسند آمدن از چیزی دلیل بر کراحت نیست
۱۳۵	عقل، پابند انسان است
۱۳۶	عقل انسان را از پلیدی ها نهی می کند
۱۳۷	دانش زیبایی است
۱۳۷	خیانتکاری و نابودی عمر
۱۳۸	چشم فرو بستن از آرزوها
۱۳۸	ارزش شروع کردن کار با نام خدا
۱۳۸	تفوای الهی از توصیه های قرآن است

۱۳۹	فکر چیزهای از دست رفته را نکنید.....
۱۳۹	جهت وارد شدن به خانه ها از درهایشان وارد شوید.....
۱۴۰	معامله با دیگران
۱۴۰	مردان خدا در بهشت خدا جاودانه اند
۱۴۰	پرداختن به عبادت
۱۴۱	ارزش انسان آزاده
۱۴۱	رعایت حجاب در خصوص زنان پیامبر اسلام (ص).....
۱۴۲	شکیبایی انسان در برابر مشکلات.....
۱۴۲	خدا به کرده های انسان جزا می دهد.....
۱۴۲	عبرت از روزگار
۱۴۳	گذشت از گناهان.....
۱۴۳	خدا بهترین نگهدارنده است
۱۴۳	در تجارت سود و زیان است
۱۴۴	قرض گرفتن، قیچی دوستی است
۱۴۴	از فقر، کفر حاصل می شود
۱۴۵	الکاسب حبیب الله
۱۴۵	انسانی که گمراحت از چهار پایان است
۱۴۶	آفرینش انسان از گل
۱۴۶	سجده نکردن به خدا، کافری است
۱۴۶	سخن حق را تکذیب نکنید
۱۴۷	انسان کرامت دارد
۱۴۷	فضایل اخلاقی و خوبی کریمانه پیامبر اکرم (ص).....
۱۴۸	ناسیاسی و کفران نعمت انسان
۱۴۸	ظاهر و باطن انسان متفاوت است
۱۴۸	سرنوشت هر آنچه باشد، اتفاق می افتد
۱۴۹	روز قیامت، راه گریزی نیست
۱۴۹	آزمند، محروم است
۱۴۹	عقل سالم در بدن سالم است
۱۵۰	راز خود را با کسی در میان مگذار
۱۵۰	گناه هر کسی متوجه خودش است.....

۱۵۰	جز خدا، همه باطل است ...
۱۵۰	آدم های نمکین، نیکو هستند ..
۱۵۱	به جز خدا همه چیز نابود شدنی هستند ..
۱۵۱	مسوول بودن انسان ..
۱۵۲	از روزی حلال، ارتراق کنید ..
۱۵۲	انسان آنگونه که زندگی می کند، آنسان نیز خواهد مرد ..
۱۵۳	احسان خود را نسبت به دیگران تمام کنید ..
۱۵۳	نقش دانش و آموزش در کودکان ..
۱۵۴	به خویشاوندان خود مباهات نکنید ..
۱۵۴	اندوهگین نباش ..
۱۵۵	خویشان را از خود دور مساز ..
۱۵۵	اسراف نکنید ..
۱۵۶	پرهیز از سرکشی ..
۱۵۶	گذشت نکردن کافران ..
۱۵۶	چشیدن سختی ها، فهمیدن آن است ..
۱۵۷	تجارت با خداوند، خسran ندارد ..
۱۵۷	در صورت انفاق به پاداش الهی خواهید رسید ..
۱۵۸	شادی و غم در کنار هم هستند ..
۱۵۸	انسان همواره به کار ناشایست خود اصرار دارد ..
۱۵۸	نعمت های خدا بی شمار است ..
۱۵۹	یقین داشتن به خداوند متعال ..
۱۵۹	اگر محمد(ص) نبود دنیا را خلق نمی کرد ..
۱۶۰	برتری خردمندان ..
۱۶۰	دوسستان خدا در آرامش خواهند بود ..
۱۶۰	پشیمانی سودی ندارد ..
۱۶۱	بر کور ایرادی نیست ..
۱۶۱	مامور، معذور است ..
۱۶۱	تمام وجود عارفان تجلی خداست ..
۱۶۲	پاداش هر کسی به اندازه عملش می باشد ..
۱۶۲	شمشیر زبان برنده تر است ..

۱۶۳	نعمت های خدا بی شمار است
۱۶۳	پیامبر رحمت الهی است
۱۶۳	آنچه که از دست رفت، فراموش کن
۱۶۴	بر دشمن شمات نکنید
۱۶۴	هدف از خلقت، بندگی خداست
۱۶۴	اراده مطلق خداست
۱۶۵	عبادت کردن خدا صرفاً بخاطر شایستگی اش
۱۶۵	اخلاقیات در آثار سعدی
۱۶۶	مغخر موجودات حضرت مصطفی(ص)
۱۶۶	ستارالعيوب بودن خداوند رحمان
۱۶۶	پرهیز از دوست ناشایست
۱۶۷	نیکی و توشہ آخرت
۱۶۷	به دنیا دل مبند که فانی است
۱۶۷	دل به جهان آفرین بستن
۱۶۷	تریبیت نا اهلان
۱۶۸	پرهیز از ظلم
۱۶۹	انسان ها با هم برابرند
۱۶۹	پرهیز از مردم آزاری
۱۷۰	نام نیک داشتن
۱۷۰	مودت با مردم
۱۷۰	پرهیز از خود بینی
۱۷۱	عالمان بی عمل
۱۷۲	خداآنده پوزش پذیر است
۱۷۳	گذشته را فراموش کنید
۱۷۳	امامور گناهی ندارد
۱۷۳	ثروت ها با صدقه کاهش نمی یابد
۱۷۴	اندوه ها نایبود نمی شوند
۱۷۴	ارزش سخن با سخن است نه به صاحب سخن
۱۷۴	پیامبر اکرم از روی هوای نفس سخن نمی گوید
۱۷۵	هرچه کنی به خود کنی

رازی داری و امانت داری.....	۱۷۵
آدمی زیر زبانش نهفته است.....	۱۷۵
ارزش مشورت کردن.....	۱۷۶
پیامبر برای رحمت برانگیخنه شد.....	۱۷۶
باهر دشواری آسانی است.....	۱۷۷
شکست خورده، نابود است.....	۱۷۷
هر چه مقدر باشد آن خواهد شد.....	۱۷۷
عاقبت تکبر.....	۱۷۸
وفای به عهد از توصیه های قرآن.....	۱۷۸
پرسیدن نام دیگران.....	۱۷۸
انجام کار نیک.....	۱۷۹
آزموده را آزمودن خطاست.....	۱۷۹
به کسی چاه مکن.....	۱۸۰
خداد روزی رسان است.....	۱۸۰
قرض دادن در راه خدا اجر مضاعف دارد.....	۱۸۰
هر کسی که پیامبر را دید، بی شک خدا را دیده است.....	۱۸۱
هر کسی صبر کند پیروز می گردد.....	۱۸۱
گاهی سکوت مایه نجات است.....	۱۸۱
گاهی بخشش، گستاخی می آورد.....	۱۸۲
عيادت از مریض، اجر شهید دارد.....	۱۸۲
کسی که زندگی می کند همی میرد.....	۱۸۳
در راه شناخت خدا.....	۱۸۳
کسی که خود را شناخت، پس خدای خود را شناخته است.....	۱۸۴
هر که از خدا فرمان نبرد.....	۱۸۴
بعخشش و نیکوبی.....	۱۸۵
هر که با خدا باشد، خدا با اوست.....	۱۸۶
پرهیزگار کیست؟.....	۱۸۶
ولایت علی(ع).....	۱۸۶
ارزش و مقام مراد و شیخ.....	۱۸۷
شاهان، برده ای بیش نیستند.....	۱۸۷

۱۸۸	بخشی از شب نماز را بپار
۱۸۸	کسی که با عشق بمیرد همیشه زنده است
۱۸۸	نیکی از خدا و بدی از نفس انسان است
۱۸۹	آدمی، زود نا امید می شود
۱۸۹	آغاز و متنهای برگشت انسان به سوی خداست
۱۹۰	طلابان دانش و مال دنیا،.....
۱۹۰	خدا اجابت کننده مضطران است
۱۹۱	بهترین آدمی
۱۹۱	حسابرسی به اعمال خویش پیش از مرگ
۱۹۲	مرگ، زندگی است
۱۹۳	مومن پیوند دهنده دلهاست
۱۹۳	مومن مانند عود است
۱۹۴	مردمان همواره در خوابند
۱۹۴	مردمان همواره در خوابند
۱۹۵	روز قیامت چهره برخی شاد است
۱۹۵	روزی که سر مجرمان به زیر افکنده خواهد بود
۱۹۵	سبکباران رستگارند
۱۹۵	همه موجودات یاد خدا می کنند
۱۹۶	خدا از رگ گردن به انسان نزدیکتر است
۱۹۶	خدا روزی رسان است
۱۹۷	خدا با دل های شکسته است
۱۹۷	پاداش کارکنندگان، نیکوست
۱۹۷	چه نیکو پاداشی است
۱۹۷	گور، نیکو دامادی است
۱۹۸	مال آدم صالح، نیکوست
۱۹۸	خدا بهترین مولا و نیکو یاوری است
۱۹۸	خواب، برادر مرگ است
۱۹۹	فراوان گریه کنید
۱۹۹	از روزی حلال بخورید
۱۹۹	یک مومن با هزارکس برابر است

۱۹۹	وقتی که انسان، واحستا می گوید، واحجلتا.
۲۰۰	فروتن باش.....
۲۰۱	دعا کردن و یاد خدا.....
۲۰۱	اجر و پاداش صابران بیشمار است.....
۲۰۱	بی توجهی به دعوت خدا.....
۲۰۲	واجبات را غنیمت شمار.....
۲۰۲	کار نیک انجام دهید.....
۲۰۲	جهاد در راه خدا.....
۲۰۳	دوست بدار کسی را که دوستدار حضرت علی (ع) است.....
۲۰۴	کسانی که ایمان آورند، نیکوتر هستند.....
۲۰۴	آهن را فرو فرستادیم برای مجازات.....
۲۰۴	تمام موجودات تسبیح گوی خدا هستند.....
۲۰۵	توصیه قرآن برای انجام دادن نماز.....
۲۰۵	انسان با ستاره راهنمایی می شود.....
۲۰۵	فرزند خصال خویشن باش.....
۲۰۵	نفس را رها کن.....
۲۰۶	عزت و سر بلندی انسان از خداست.....
۲۰۶	به خدا توکل کن.....
۲۰۷	حمد و سپاس بیکران مر خدای را.....
۲۰۷	مردم آگاهترین انتقال دهنده‌گان خبر.....
۲۰۷	خوش اخلاقی از نکات ارزشمند مفاهیم قرآنی است.....
۲۰۷	قصاص در قرآن.....
۲۰۸	نادانی، زشت است.....
۲۰۸	روزگار زخم زننده است.....
۲۰۸	اهمیت علم و دانش در مفاهیم قرآنی.....
۲۰۸	برخی از مردم بالاتر از دیگران هستند.....
۲۰۸	سلام بر کسانی که دنبال هدایت هستند.....
۲۰۹	سپاسگزاری آشتی بهتر است.....

۲۰۹	خدا به انسان تصویر داد.....
۲۱۰	قدرت عشق و عقل.....
۲۱۰	به سوی خدا برگرد.....
۲۱۰	عقل پابند آدمی است.....
۲۱۱	عمر به آدمی خیانتکار است.....
۲۱۱	عمر ناپایدار است.....
۲۱۱	عمر انسان پایینده نیست.....
۲۱۱	روزی که همه از هم فرار می کنند.....
۲۱۱	دل کنند از دنیا واجب است.....
۲۱۲	شمشیر نابود کننده گناهان است.....
۲۱۲	آدمی، گاهی وقتی با خدا دارد.....
۲۱۲	انسان به خاطر گناه، هیزم آتش جهنم می شود.....
۲۱۲	مسلمانان باید از خشم و عصباتیت پرهیز کنند.....
۲۱۳	پترس از روی که گریز گاهی نیست
۲۱۳	پرهیز از تبلی
۲۱۳	همه چیز در قرآن هست
۲۱۴	پرهیز از فخر فروشی
۲۱۴	روزگار همواره در حال تغییر است.....
۲۱۴	برای جنگ ها مردانی است
۲۱۴	فرزند راز پدر خود است
۲۱۵	کرامت انسان.....
۲۱۵	واجب بودن حج بیت الله الحرام.....
۲۱۵	کار را که کرد؟ آن که تمام کرد
۲۱۶	به سوی خدا روی بیاورید
۲۱۶	هدف از آفرینش انسان، امتحان آدمی است.....
۲۱۶	آدمی، از گناه مبرا نیست
۲۱۶	وقتی بزرگواری می کنید به پایان برسانید

۲۱۶	خدا به هر چیزی دانا است
۲۱۷	بزرگواری انسان ها
۲۱۷	تلاش در رسیدن به بزرگواری
۲۱۸	ندوهگین مباشد
۲۱۸	از بت پرستی دوری کنید چون بت ها نمی شنوند
۲۱۸	خدا به انسان ظلم نخواهد کرد
۲۱۹	گروهی از مردم هدایت نمی شوند
۲۱۹	او بهترین خلق، در بهترین قرن است
۲۱۹	وای بر جمع کنندگان ثروت
۲۲۰	وای بر غیبت کنندگان
۲۲۰	از پرداخت زکات خود داری نکنید
۲۲۰	آیا افراد دانا و نادان یکسان هستند؟
۲۲۱	وقتی که آدمها درنده خو باشند
۲۲۱	وقتی که انسان بی بصیرت باشد
۲۲۲	درخواسته های خود شتاب نکنید
۲۲۲	افول کنندگان را نپرستید
۲۲۲	به بهشت جاودانه وارد شوید
۲۲۲	خداآوند بدی ها از بین می برد
۲۲۳	خدا به نفس ظلم نمی کند
۲۲۳	کسانی که هدایت نمی شوند
۲۲۳	برای خدا شریک قرار ندهید
۲۲۳	ابلاغ رسالت پیامبری
۲۲۴	شب زنده دار باش
۲۲۴	هم صدائی کائنات با خدا
۲۲۴	خسران آدمی
۲۲۵	برای نماز برخیزید
۲۲۵	صاحبان کتابی که فقط حمل کننده آن هستند

۲۲۵	عاشقانه مردن
۲۲۶	خدا اراده مطلق دارد
۲۲۶	خدا جماعت را مورد حمایت خود قرار می دهد
۲۲۷	هیچ عملی خارج از احاطه خدا نیست
۲۲۷	همه به سوی خدا برمی گردیم
۲۲۷	شهیدان نزد خدا روزی داده می شوند
۲۲۸	خدا را در همه حال تسبیح کنید
۲۲۸	آمرزش خواستن از خدا
۲۲۸	همه موجودات خدا را سجده می کنند
۲۲۹	فساد کنندگان در روی زمین
۲۲۹	آرامش انسان
۲۲۹	کند همجننس پرواز با همجننس پرواز
۲۳۰	نیکان در بهشت متنعم می شوند
۲۳۰	مصلحت انسان با خداست
۲۳۰	روزی انسان را می جوید
۲۳۰	ابلاغ رسالت خدا توسط پیامبر اکرم (ص)
۲۳۰	خدا عطا می کند
۲۳۱	دانایان با نادانان برابر نیستند
۲۳۱	خداآوند نیازمندان را بی نیاز می کند
۲۳۱	گروهی که نصیحت به آنان اثر نمی کند
۲۳۲	روزی که آدمیان از هم فرار می کنند
۲۳۲	خداآوند هر آنچه را بخواهد انجام می دهد
۲۳۳	ارزش قرض الحسن
۲۳۳	خداآوند توبه پذیر است
۲۳۳	نفرین برخی از مردم
۲۳۴	پرهیز کردن از ربا و بی برکت کردن آن توسط خدا
۲۳۴	وفاداری به عهد و پیمان

۲۳۴	وفادرای به نذر.....
۲۳۵	روزی که گروهی سپید روی و گروهی سیه روی شوند.....
۲۳۵	روزی که هیچ کس مالک کسی نیست.....
۲۳۵	روزی که پیامبر را خوار نکند.....
۲۳۵	مومنان به غیب ایمان می آورند.....
۲۳۶	بهترین مردم کیست ؟
۲۳۶	راستگویی.....
۲۳۶	نمونه های دیگر اخلاق دینی و قرآنی در شعر
۲۳۷	ارزش های اخلاقی در شعر حافظ.....
۲۳۷	مفاهیم قرآنی و اخلاق و دینی در شعر نظامی.....
۲۳۷	احترام به پدر و مادر در قرآن کریم.....
۲۳۹	پرهیز از اسراف.....
۲۴۲	ادای امانت
۲۴۲	نکوهش خیانتکاران.....
۲۴۳	امانتداری یکی از صفات مومنان است
۲۴۳	پرهیز از خیانت ورزیدن به خدا.....
۲۴۶	وادی ایمن
۲۴۸	نکات اخلاقی.....
۲۵۰	شکر گزاری از نعمت های خداوند.....
۲۵۱	عمل صالح ماندگار است
۲۵۱	به اندازه سخن گفتن
۲۵۲	ارزش سخن گفتن از نظر سعدی.....
۲۵۲	سپاسگزاری موجب افزایش نعمت است
۲۵۲	پیامبر اکرم (ص) رحمت خداست
۲۵۳	پرهیز از خشم
۲۵۴	اخوان الشیاطین
۲۵۴	حکایت از سعدی درباره ظلم و جهول

۲۵۴	نمونه هایی از واژه های قرآنی در اشعار شاعران
۲۰۵	توبه نصوح
۲۰۵	نامه اعمال
۲۰۵	سحر مبین
۲۰۶	به رسیمان خدا چنگ بزنید
۲۰۶	رسیدن به مقام محمود و پستدیده
۲۰۶	وان یکاد بخوانید
۲۰۷	اشارات قرآنی در اشعار شهریار
۲۰۸	دو منظومه صدای خدا
۲۰۹	جلوه های قرآنی در شاهنامه
۲۱۰	خشندی خدا
۲۱۰	ویژگیهای دوست خوب
۲۱۱	انسان دوستی در اشعار فردوسی
۲۶۴	تجلى قرآن در اشعار ناصر خسرو
۲۶۹	همدردی با مومنان
۲۷۰	پرهیز از خود را بی
۲۷۰	نور بودن علم
۲۷۱	بی نهایت بودن خدا
۲۷۱	طلب علم
۲۷۱	جوینده یابنده است
۲۷۱	بلا برای دوستداران است
۲۷۲	چشم پوشی از حرام
۲۷۲	تلاش انسان
۲۷۲	نجات و راستگویی است
۲۷۳	رسیدگی به امور مسلمین
۲۷۳	ارزش انسانی با عقل است
۲۷۳	ارزش دوست

۲۷۴	خود داری از زیاده گویی.....
۲۷۴	تجلی آیات قرآن و احادیث در اشعار قاسم انوار
۲۷۵	طلب استغفار.....
۲۷۵	یاد دادن اسم حسنه به آدم.....
۲۷۵	هدف از آفرینش جهان.....
۲۷۶	جاشینی آدم.....
۲۷۶	کسانی که بدتر از چهارپایان هستند.....
۲۷۶	با کافران شدید باشید.....
۲۷۶	پرهیز از وسوسه شیطان.....
۲۷۷	مراقبه کردن از خود
۲۷۷	درهای بهشت باز می شود.....
۲۷۷	انسان خلیفه خداست.....
۲۷۸	خوردن شراب روحانی
۲۷۸	بیان قصص قرآن.....
۲۷۹	از سوء ظن نسبت به دیگران پرهیز کردن
۲۷۹	شهیدان را، مرده نینگارید
۲۷۹	هر کسی مطابق با سرشت خود عمل می کند
۲۸۰	به فکر معاش نباشید
۲۸۰	خدا خدا گفتن مومن و کافر فرق دارد
۲۸۱	فقر و تهیتسی زیانبار است
۲۸۱	برگرداندن امانت دیگران
۲۸۲	پرهیز از تقلید
۲۸۲	پامبران الهی از مردم مزد نمی گرفتند
۲۸۳	آفت ها همواره انسان را احاطه کرده اند
۲۸۳	انسان همواره در عذاب است
۲۸۳	برخی مومن و برخی کافر آفریده شده اند
۲۸۴	پرهیز از اسراف در خوردن و آشامیدن

۲۸۴	شیطان انسان را فریب می دهد
۲۸۵	نتیجه گیری
۲۸۶	کتابنامه
۲۸۸	منابع اینترنتی

سپاس

قَوْلَىٰ خِدْمَتِكَ يَا كَرِيمَ
«نَامَهُ پَايَانِي» مِنْ آنِ تو
چَشمَ بصيرَتِ بِتو بِينَا شَدَه
«ما عَارَفَ اللّٰهَ» بِخُودِ خوانَهَانَد
با تو تَفَكَّرَ چَهَ كَنَدِ هَمْسَرِي؟
شَافَىٰ آلامَ دَلِ خَسْتَگَانَ
روشنَىٰ دِيهَ بِينَتَگَانَ
يَكْتُبُ الْأَعْمَالَ بِأُمَّ الْكِتَابَ
هِيَچَكَسَ ازْ ذاتِ تو أَگَاهَ نِيَستَ
جَلَوهَ نَمُودَى بِهِ هَمَهَ كَائِنَاتَ
بَنْدِ رَهَايَى خَمِ گِيسُويِ تَسْتَ
حَمْدَ وَ ثَنا ازْ هَمَگَانَ بِرْ تَوَبَادَ
جَرْعَهَ فَشَانَ بِرْ دَلِ شَخْصَ غَرِيبَ
ازْ كَرْمَتَ سَفَرَهَ دَلِ بازَ كَرَدَ
نَصْرَتَ توَيَى اِي شَهَ نِيكَوْ نقَابَ
شَمْسَ تَوَيَى اِي شَهَ نِيكَوْ نقَابَ
ما هَمَهَ دِيوَانَ، تو سَليَمانَ ما
حَرْمَتَ نَانَ وَ نَمَكتَ بِرَدهَايَمَ
حَقَ وَ فَايَ نَمَكتَ كَاشْتَنَ
حَرْمَتَ مَعْشَوقَ نَبَایدَ شَكَسَتَ
بنَدَهَ هَمَانَ بِهِ كَه سَخَنَ كَم زَندَ
بِشكَنَدَ آنَ كَسَ كَه بِه روَى آورَى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اول این نامه به عنوان تو
ای زوجودت همه پیدا شده
از صفت خلق فرو مانده‌اند
ای که از اندیشه ما برتری
محرم اسرار زیان بستگان
چشم‌ه پرنور فروزنده‌گان
داور و روزی ده «يَوْمُ الْحِسَابَ»
جز تو کسی را به جهان راه نیست
از کرمت بود وجود و حیات
دامگه دلشدگان موى تُست
نوحه گرت عالم و «كُلّ عِيَادَ»
جرعه‌کش خوان توام ای مجیب
فکرت من چون سخن آغاز کرد
کار من از طاقت من بیش بود
چون که سخن رفت از آن «آفتَابَ»
مرده دلانيم توبی جان ما
از سر خواننت نمکی خورده‌ایم
رسم نمک چیست؟ وفاداشتن
چون قلم وصف درآمد به دست
از جبروت چه کسی دم زند؟
محترم آن کس که تو روی آوری

حکمت «تجلیل» نگرای جمیل
ملجاء وی سلسله فاطمی است
خیل جهان را سرو سرهنگ بود
«سوره الاسراء»، سِر پررواز را
مثل علی کشته به محراب او
مفتخری در دو جهان «بختیار»

یار نمودی به من عقل «جلیل»
بارگهت، قبله گه «حاکمی» است
احمد مرسل که سرهنگ بود
«تون» و «قلم» بین و بخوان راز را
معدن علم است نبی، باب اولطف
لطف الهی چو شود بر تو یار

از کتاب «چشم هارا باید شست» بختیاری

پیشگفتار

اکثر شعراًی فارسی برای مزین نمودن کلام و آراستگی گفتار خویش از مضامین دینی و قرآنی بهره‌ها برده‌اند. تبیین رسالت دینی با اشعار موزون و مهیج شاعران به صورت ساده و روان شکل گرفته و جای جای ایات در دواوین شاعران آکنده از معارف دینی و قرآنی است. از آنجا که دین اسلام و مکتب قرآن، رسالت پرورش انسان را به عهده گرفته است بنابراین بهره‌مندی از مفاهیم قرآنی اجتناب ناپذیر است. بر این اساس شاعران و نویسنده‌گان در طول تاریخ از مفاهیم قرآنی استفاده کرده و در راستای تعلیم، تربیت و پرورش قوای ذهنی و روحی انسان‌ها از آن بهره‌ها برده‌اند. شاعران نامدار پارسی همواره از آموزه‌های اخلاقی و دینی متأثر بوده‌اند.

«اخلاق» از جمله کلماتی است که در قرآن بیشتر بدان اشاره شده است. از گذشته‌های دور نیز در میان مردم به این واژه بیشتر توجه شده است. اخلاق در لغت به معنی خصلت و خو و عادت است که نشان از استفاده از توانایی‌های درونی انسانی دارد که می‌توان به گفتار، شنیدار اشاره کرد. در قرآن مردم را به داشتن اخلاق نیکو و نرم با مردم سفارش شده است. با مطالعه زندگی پیامبران و ائمه علیهم السلام به این نکته اخلاقی برمی‌خوریم که خوش رفتاری عامل موثری در ایجاد رابطه خوب و سالم با پیرامون خود است. اخلاق خوب و چگونگی ایجاد رابطه با مردم، جایگاه خوبی در میان توده مردم دارد. رگه‌های اخلاق در میان داستان‌های تاریخی و ادبیات کلاسیک و افسانه‌های ادبیات عامیانه مطرح شده است؛ گاه این رگه‌ها در ادبیات دینی، داستانی، تاریخی، فلسفی و حماسی نمود پیدا می‌کند. اسدی توسعی صاحب لغت نامه فارسی (لغت فرس) در اشعار خود به اخلاق توجه

ویژه‌ای دارد. او می‌گوید:

ستیزه به پرخاش آبستن است
ستیزآوری کار اهریمن است
تو سوی در بهتری شو فراز
همیشه در نیک و بد هست باز
همچنین از شاخصه‌های مهم ادبی شاهنامه، آوردن آموزه‌های اسلامی و قرآنی و
باورهای پهلوانی با مقاومت اخلاقی است طوری که از تلفیق مولفه‌های متنوع اثری ماندگار و
شگرف به وجود آورده است.

بیاتا جهان را به بد نسپریم
به کوشش همه دست نیکی بریم
نباشد همه نیک و بد پایدار
همان به که نیکی بود یادگار
با مطالعه آثار ادبی یک حقیقت ثابت معلوم می‌گردد که جوانمردی و عیارپیشگی از
ویژگی‌های اخلاقی ایرانیان است. فرامزین خداداد در سمک عیار این صفت پرفضیلت را
چنین بیان می‌کند:

«آن جوان گفت: ای مادر، مرا سرخ ورد نام است و از تو زاده‌ام، چون من مرد را گویند
که غمز نکنی؟ و غمز و خیانت کار فرماییم؟ به یزدان دادار کردگار که اگر سمک را
بینم تا زنده باشم، بندگی وی کنم. زینهار ای مادر، این ظن در حق من خطاست! اگر چنان
است که با پدر من خیانت کرده‌ای و حرامزاده در وجود آمده باشم، روا باشد که از
حرامزاده جز مفسدی و غمازی نیاید. ناچار فعل خود را پیدا کند و گواهی حرامزادگی در
خود بدهد و اگر نه حلالزاده ام، بدان که از حلالزاده کار بد نیاید و غمازی نکند...»

اگر نگاهی مختصر به مخزن الاسرار نظامی بیاندازیم بی شک نمود اخلاقیات را در آن
خواهیم دید. نظامی با توجه به مضامین اخلاقی و اعتقاد به مبانی دینی، اثر چشمگیری در
شعر فارسی گذاشت و ثابت کرد که شاعران می‌توانند صرف نظر از مدح و توصیف

شاهان و سلاطین، مسائل دینی و اخلاقی را مطرح می‌کنند.

تاز تو خشنود شود کردگار	مهر به خشنودی دلها گذار
تات رسانند به فرماندهی	در دستانی کن و درماندهی

* * *

چون مه و خورشید جوانمرد باش	گرم شو از مهر و زکین سرد باش
نیکی او روی بدو باز کرد	هر که به نیکی عمل آغاز کرد

از جمله شاعران نامداری که به جنبه‌های اخلاقی توجه ویژه‌ای داشته، «سعدی» شیرین

سخن بود. گلستان از شاهکارهای بی‌بدیل ادب فارسی است. اخلاق، تربیت، سیاست، تدبیر و آیین معاشرت در لایه‌های آن موج می‌زند. گرچه گلستان هشت باب و یک مقدمه دارد اما موضوعات مختلف اخلاقی و دینی و قرآنی در آن نمایان است. در هر اثر سعدی، چه در گلستان و چه در بوستان، اخلاق و تربیت مطرح شده و بحث‌های دینی و خداشناسی و سپاس حضرت حق به صورت آشکار بیان گردیده است.

«منت خدای را عزوجل که طاعتش موجب قربت است و به شکراندرش مزید نعمت. هر نفسی که فرو می‌رود ممده حیات است و چون بر می‌آید مفرح ذات. پس در هر نفسی دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب».»

کز عهده شکرس به در آید	از دست و زبان که برآید
عذر به درگاه خدای آورد	بنده همان به که ز تقصیر خویش

از قصاید

چون زبردستیت بخشید آسمان زیردستان را همیشه نیک دار
از آثار دیگری که سرشار از عبرت، اندرز، حکمت و مسائل اخلاقی است، مرزبان نامه و

«کلیله دمنه است» که در لابلای حکایت و امثال آنها، نکته‌های اخلاقی مطرح شده است. نه تنها در شعر بلکه در نثر نیز آثار گرانقدری که موضوعات دینی و اخلاقی ذکر شده بسیارند. «تاریخ بیهقی» اثر ارزشمند ابوالفضل بیهقی پر از نکته‌های آموزنده و گفتار خردمندانه است که ذهن خواننده را برای دریافت حقایق اخلاقی به تفکر و امی دارد «... و هر بنده‌ای که خدای عزوجل او را خردی روشن عطا داد و با آن خرد که دوست به حقیقت اوست، احوال عرضه کند و با آن خرد دانش یار شود و اخبار گذشتگان را بخواند و کار زمانه خویش نگاه کند، بتواند دانست که نیکوکاری چیست...» ناصرخسرو قبادیانی از نخستین شاعرانی است که شعر را در خدمت مسائل اخلاقی، دینی و مکتبی به کار برد طوری که در نوشته‌های او، وصف معشوق و مدح شاهان وجود ندارد و تمام اشعار او رنگ و بوی کمال جویی و حقیقت طلبی دارد، او در گسترش فرهنگ ایرانی نقش مهمی را ایفا نمود.

اخلاق در قابوسنامه

از جمله آثاری که مبانی اخلاقی و آموزشی در آن قید شده، اثر ماندگار عنصرالمعالی «قابوسنامه» است. در این کتاب علاوه بر موضوعات مختلفی چون آیین مملکت داری، انواع مشاغل، روابط اجتماعی و فنون اداری، مسائل اخلاقی و... به کار رفته است.

ایمان به خدا

ایمان آوردن به به خداوند بزرگ، از توصیه‌های دینی است که بدان تکیه شده است. با نگاهی به مکاتب الهی و بشری معلوم می‌شود که نیاز انسان برای شناخت خدای لایزال همواره در فطرت و نهاد انسان‌ها به ودیعت گذاشته شده است.

قالوا آمنا برب العالمین. (الاعراف/ ۲۱) گفتند به خدای جهانیان ایمان آوردیم.

جاودان گفتند «آمنا برب العالمین» گفته ای در جادوی «انا لنحن الغالبون»

(سنایی/ ۵۳۴)

گفته «آمنا برب العالمین»

ساحران دیده عصائی را امین

(مصلیب نامه/ ۱۲)

آمنا و صدقنا: ایمان آوردم و تصدیق می کنیم.

بهر چه از انبیاء گویند «آمنا و صدقنا» بهر چه از اولیا گویند «رزقni و وفقni»

(سنایی/ ۵۷)

جهان و انجم و افلک، انعام ترا گرفته به روزی صدهزاران بار «آمنا و صدقنا»

(وطواط/ ۲۹)

آمنا هم: آنان را ایمنی داد.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ أَدْخَلُوهَا بَسَّالَامَ آمِنِينَ. (الحجر/ ۴۶-۴۵)

آمنا را «آمناهم» فسقا را «فسقوا»

هر کسی را به خدا گر چه خدا داد جزا

(قاسم انوار/ ۲۶۸)

وَ جَاؤزَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَانْبَثَمُوا فِيْ عَوْنَ وَ جُنُودَه بَغِيًّا وَ عَدُوًّا حَتَّى إِذَا ادْرَكَهُ الْغَرْقَ قَالَ

(یونس/ ۹۰)

آمنتُ ...

بر خرقه جان دیده ز ایمان تکلی دیگر

فرعون ز فرعونی «آمنت» به جان گفته

(شمس/ ۲۷۴)

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمِنٍ بِاللَّهِ وَ مَلِئَتْهُ وَ كِتَبَهُ وَ رُسُلُهُ ...

(بقره/ ۲۸۵)

وز بنی «آمن الرسول» بخوان

گفت از بهر قوت و قوت جان

(حدیقه/ ۲۱۱)

قرآن کسانی را که ایمان آورده و عمل صالح انجام دهنده و عده بهشتی را می‌دهد که از زیر باغ‌های آن نهرها جاری است...

وَبَشِّرُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ... (بقره/۲)

«آمنوا» نقش لوح خاطرشنان «عملوا الصالحات» ظاهرشان

(هفت اورنگ/۱۱۵)

خداآوند در قرآن مجید مردم را به «خداترسی» توصیه کرده است. زمانی که به پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید: ای پیامبر از خدا بترس و تقوای الهی پیشه کن و از کافران اطاعت مکن و از منافقان پیروی مکن. همانا که خداوند دنای حکیم است.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتْقِ اللَّهَ وَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْمًا حَكِيمًا. (الاحزاب/۱)

«اتق الله» نقاب روی عمل «لاتخافوا» خطاب دست امل

(حدیقه/۳۱۰)

پرهیز از دوستان بدکردار

مطابق با مفاهیم قرآنی که دوری از یار بد را تأکید کرده شاعران نیز پرهیز از یار بد را توصیه می‌کنند. سرمنشأ سیاری از کردار ناپسند و ناشایست انسان متأثر از رفتارهای ناهنجار نادوستان و اطرافیان است.

أَتَقْ شَرًّا مِنْ أَحْسَنَ إِلَيْهِ. (مجمع الامثال/ ۱۳۱/۱ - نقل از مضمون مشترک/ ۳۸)

«اتق من شر من احسنت اليه» گفت حق است این ولی ای سیبويه

(مثنوی/۱۷/۲)

قُلْ يَا عِبَادَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ احْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسْنَهُ وَارْضُ اللَّهِ وَاسِعَهُ.

(الزمر/۱۰)

چون رسیدند آن نفر نزدیک او
بانگ بزرد هی کیانید «اتقوا»
(مثنوی / ۳۲۵ / ۱)

پرهیز از امیال نفسانی

پرهیز از تمایلات نفسانی از اهم موضوعات دینی است که در ایات شاعران نیز بدان اشاره شده است. پیروی از هوی و هوس انسان را از رسیدن به فلاح و رستگاری باز می‌دارد. به فراموشی سپردن اخلاقیات و مفاهیم قرآنی موجبات انزوای روحی و معنوی انسان را فراهم می‌آورد.

اتقوا ان الهوى حيض الرجال.

ای رفیقان زین مقیل وز آن مقال
«اتقوا ان الهوى حيض الرجال»
(مثنوی / ۴۴۰ / ۳)

دعا در قرآن

نقش دعا در میان تعالیم دینی بسیار پررنگ است. در بیشتر ادیان الهی توسل به خدا، ذکر و یاد او از اهم موضوعات مذهبی به شمار می‌رود. پر واضح است که خداوند ندای کسی را که او را بخواند پاسخ خواهد داد.

وَإِذَا سَأَلَكُ عِبَادِيْ عَنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دُعَوَهُ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيَسْتَجِيبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشَدُونَ. (بقره / ۱۸۶)

آنک «اجیب دعوه داعی اذا دعا» سنت
گر باورم نداری، مصدق این سخن
(کمال الدین / ۱۸)

ادعوا ربكم تضرعاً و خنيه إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. (الاعراف / ۵۵)

انسان در هر حالی که خداوند بزرگ را بخواند، خدا دعای او را می‌شنود و آن را

استجابت می کند.

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي ادعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بصيرَه انا وَ مَن اتبعني وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا انا مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

(یوسف/۱۰۸)

بدو منزل شده «ادعوا الى الله»

بر او ختم آمده پایان این راه

(گلشن راز/۶۸)

بود «ادعوا الى الله» ش دعوی

شاه این راه کز سر معنی

(هفت اورنگ/۱۱۷)

خداآوند می فرماید: مرا بخوانید تا اجابت کنم شما را.

به امر «استجب» اخبار خوانیم

به «ادعونی» توسل کردگانیم

(الهی نامه/۳۰۷)

استجابت از من آید بر دوام

گفت «ادعونی» خدا اندر کلام

(رباب نامه/۳۷۷)

استجب هذا الدعا في شأنه يا مستجيب.

بنگر به سوی ما و هزاران دعا شنو

گفتی ز روی لطف که ادعونی استجب

(نسیمی/۱۹۵)

تمام کردن نیکی به دیگران

شاید پندار بسیاری بر این باور باشد که انسان باید در مقابل نیکی های دیگران بر خورد

مناسب داشته باشد اما قرآن با یک گام به جلو، نیکی به کسانی که بدی هم کرده اند،

توصیه می کند.

أَحْسَنَ إِلَى مِنْ اسَا: نِيَكِيْ كَنْ بِهِ كَسِيْ كَهْ بَدِيْ كَرَدْ.

اگر مردی «احسن الى من اسا»

بدی را بدی سهول باشد جزا

(بوستان/۱۰۵)

احسن الله جزءاً: خداوند به او پاداش نیکو دهد.

تواند که نگوید «احسن الله جزاء» از کریمی که توبی هر که حدیث تو شنید

(فرخی/۳۵۲)

هر کسی کوچکترین نیکی به دیگران داشته باشد بیشتر از نیکی خودش، مشمول رحمت

الهی خواهد بود. کار را انجام ندادن بهتر از ناقص گذاشتن آن است.

دفع الدرهم خذ منه عناقيد رطب: درهم بدہ و با آن خوش‌های خرما را در چنگ بگیر.

گفتم آن زلف تو کی گیرم در دست بر بگفت

«دفع الدرهم خذ منه عناقيد رطب»

(سنایی/۶۹)

فما الاحسان الا بالتمام اذا ابدات بالاحسان تم

(ابن یمین/۶۲۴/۵۳۴)

آنگاه که نیکی را آغاز کردی به پایان برسان زیرا بخشندگی وجود ندارد مگر آنکه کامل

باشد.

فما الاحسان الا بالتمام

اذا ابدات بالاحسان فتاتم

كنقص القادرین على التمام

و لم ار فى عيوب الناس شيئاً

(متلبی/۴۸۳/نقل از امثال و حکم/۱)

فما الا كرام الابالتمام

اذا ابدات بالاكرام تم

(همام/۱۸۴)

آنگاه که نیکی را آغاز کردی به پایان برسان زیرا بخشندگی وجود ندارد مگر آنکه کامل

باشد. ناقص انجام دادن کار به منزله پرهیز از احسان و نیکی است.